

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petite vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Narodni Dom“.

In končno dobimo v beli naši Ljubljani vender svoj „Narodni Dom“!

Minilo je precej let, kar so nekateri Ljubljanski narodnjaki sprožili misel, naj se v središču slovenskega naroda postavi naroda našega dostojna monumentalna zgradba, kjer bi se v nekem zmislu koncentriralo duševno in socialno življenje slovenskega življa v stolnem mestu.

Ta misel je bila vzprejeta s plamtečim navdušenjem. Vsakdo je spoznal veliki pomen te narodne trdnjave in vsakdo je uvidel, da „Narodni Dom“ ne bo samo Ljubljani v kras in na ponos, nego da bo iz njega prihajala toplota in oživljala ves narod v vseh slovenskih pokrajinah, da bo to dom, kjer se bo vsak sin slovenskega naroda čutil domačega. In zategadelj so tudi rodoljubi na deželi in v stolnem mestu drage volje pokladali na domovinski žrtvenik svoje darove, vsak po svojih močeh, a vsak z veseljem in z zavestjo, da podpira velevažno podjetje.

Prvotno navdušenje pa je jelo s časoma pojemati, kakor pri vsaki stvari, pri kateri se uspeh hitro ne pokaže. Število radodarnih podpornikov se je krčilo, le malo je bilo takih mož, ki so vztrajali in darovali in darovali za ta prepotrebni dom, le malo je bilo takih, ki so se spominjali tega podjetja na tak način, kakor nepozabni rajni Kotnik, mož blagega srca, uzora našega rodoljubja in radodarnih rok! Ali temelj je bil položen in če darovi za „Narodni Dom“ zadnji čas niso tako pogosto prikajali kakor v začetku, če se je narodova požrtvovalnost porabila v druge, isto tako vzvišene namene, tako je bila vender vsa stvar zagotovljena in sedaj stojimo pred faktom, da se takoj začne z zgradbo.

Dolgo smo na to čakali, časih smo bili že nestrpni, videč, kako nujno in neobhodno je potreben „Narodni Dom“, a sedaj, ko imamo gotovost, da bo ta monumentalna zgradba v teku dobrega leta gotova, sedaj nas prešinjata radost in zadoščenje.

Torej vender! Vzlic vsem številnim zaprekam in oviram, vzlic vsemu, kar je bilo premagati, do-

speli smo končno do cilja, dobimo toli zaželeni „Narodni Dom“ v narodovem središču.

Ljubljana si bode s to zgradbo osvetlila lice pred slovenskim svetom, tista Ljubljana, ki je za to idejo največ žrtvovala, kakor vedno in za vsako narodno stvar največ žrtvuje, dasi je toliko ljudij ob periferijah, ki omejujejo vse svoje delovanje na to, da smešijo to slovensko stolico, da jej očitajo narodno mlačnost in jo ponižujejo pred narodom. Kako nepravilno je tako zbadanje, tega na tem mestu ne bomo dokazovali, le to rečemo, da bi bilo za narodno našo stvar kaj dobro skrbjeno, ko bi bili naši rojaki povsod tako vztrajni, delavni in požrtvovalni, kakor so slovenski prebivalci bele Ljubljane.

Z „Narodnim Domom“ in s samoslovenskimi napisi dobi naše središče po dolgoletnem prizadevanju naposled tako lice, kakeršno mora imeti. „Narodni Dom“ bo srce našega naroda in vidni znak naše duševne jedinstva, katere ne more ugonobiti noben vnanji pritisk in noben politični sistem. „Narodni Dom“ bo ognjišče narodni slovenski družini, kjer se bomo čutili kot sinovi vzlic vsi politični razcepljenosti složnega in jedinega naroda, a tudi spomenik bode slovenske požrtvovalnosti.

Ker vemo, kolikega pomena za vse naše narodno življenje bode „Narodni dom“, zato pozdravljamo z neskaljenim veseljem, da se je začela gradnja, da se približujemo smotru svojemu in apelujemo novič na vse narodne kroge, v prvi vrsti pa na slovenske prebivalce bele Ljubljane, naj ne nehajo podpirati to podjetje in naj po svojih močeh z oživljeno unemo žrtvujejo, kar jim je mogoče, da se začeto delo izvrši, da dobimo v svojem središču našega rodu dostojen „Narodni Dom“.

Slovensko šolstvo na Štajerskem.

(V dež. zboru štajerskem govoril poslanec dr. Serbec.)

Visoka zbornica! Začnem z željami, katere je izrekel gosp. poslanec dr. Starkel. Dejal je: da nam Slovencem privoščijo naše slovenske šole in da ne želi, da bi se Nemci utikali v naše šolske zadeve, na drugi strani pa naj tudi mi Nemcem pustimo

njihove šole in naj ne damo, da bi nemški otroci v naših šolah hirali.

Na to odgovarjam: kjer gre za otroke nemških roditeljev, tam nimamo drugemu delu njegove želje ničesar ugovarjati. V večjih mestih kakor v Celji, Mariboru imajo tudi nemške šole. Obžalujemo samo, da zaidejo morda tudi slovenski otroci v take nemške šole, kjer ne pridejo naprej in kjer se ničesar ne nauče, ker so samo slovenskega jezika zmožni.

Nemcem privoščimo tak pouk, kakeršen imajo.

Vse drugo pa je, ako naj mi gledamo, kako se pri sedaj poskušani ustanovitvi nemških šol hoče slovenske otroke vanje vleči, ker zakonito potrebne števila nemških otrok niti ni.

Ako se v šole s samonemškim učnim jezikom, katere učitelji ne znajo slovenskega, z agitacijo in z drugimi sredstvi prilove slovenski otroci in se silijo, sedeti v takih šolah, potem je to nezmisel, kakor se je celo v tej zbornici z visokega mesta pripoznalo. Nezmislno je, vabiti slovenske otroke, ki ne znajo nemškega jezika, v šolo, kjer zna učitelj samo nemški jezik. Takih slučajev bi mogel dovolj navesti, za vzgled pa imenujem privatno šolo v Štorah, ustanovljeno lausko leto. V to šolo hodi mnogo otrok, ki ne znajo nobene nemške besede in ne morejo pouku slediti.

Na zakon, ki zahteva od otrok, da s 14. letom izstopijo iz šole, imajoč popolno elementarno naobrazbo, se ne gleda, in zato se zakonito predpisana izobrazba slovenskih otrok, ki morajo šolo obiskovati, ne bo v takih šolah nikdar dosegla.

Teh načel in resnic naj bi se spominjala šolska oblastva, kadar se jih naprosi za sodelovanje pri ustanavljanju nemških šol na Spodnjem Štajerskem.

V nasprotju s tem pa moram konstatovati, da postopajo vladni organi pri ustanavljanju nemških šol z največjo unemo.

Vladni organi — govorim o šoli v Vojniku — bi ne bili smeli dopustiti, da se mej Nemce upišejo tisti otroci, ki ne znajo čisto nič nemškega jezika ali samo nekatere besede in ki niso sposobni slediti pouku.

Nemška šola v Vojniku še ni ustanovljena in

LISTEK.

Věročka.

Pripovedka.

(Ruski spisal A. P. Čuhov, poslovenil J. J. Kogej.)

Ivan Aleksejič Ognjev se še spominja, kako je odprl nekega večera v avgustu steklene duri in stopil na plastišče. Imel je tačas na sebi lehk suk-njico in širok slamnat klobuk, uprav isti, kateri se valja sedaj s podvihanimi škornji vred v smeteh pod posteljo. V jedni roki je držal velik zavoj knjig in zvezkov, v drugi — debelo, grčasto palico.

Razsvetljuje mu pot z lampo, stal je za durmi domači gospodar Kuznecov, plešast starček z dolgo, sivo brado. Na sebi je imel kakor sneg belo jopico. Starček se je blagodušno smehljaj in majal z glavo.

— Z Bogom, starček! zaklical mu je Ognjev. Kuznecov je postavil lampo na mizico in šel na plastišče. Dve dolgi, ozki senci sta stopili čez stopnjice k cvetličnim gredicam, zmajali se in uprli z glavami v lipova debela.

— Z Bogom in še jedenkrat hvala, prijatelj! rekel je Ivan Aleksejič. — Hvala vam za vaše dobrodušje, za vaše laske, za vašo ljubav... Nikdar, na vekov veke ne pozabim vaše gostoljubnosti. I vi

ste dobri, i vaša hčerka je dobra, i vsi tu pri vas ste dobri, veseli, dobrodušni... Prekrasna je ta družba, da kar povedati ne morem!

S prepornim srcem in pod uplivom ravnokar izpitega žganja, govoril je Ognjev s pojočim glasom, kakor kak bogoslovec, in bil tako ginjen, da ni izraževal svojih čuvstev toliko z besedami, kolikor z mežikanjem in kimanjem. Kuznecov, kateri ga je tudi izpraznil nekoliko kozarčkov in bil ginjen, se je stegnil k mladeniču in poljubil se z njim.

— Navadil sem se na vas, kakor jerebičar! nadaljeval je Ognjev. — Skoro vsak dan sem zahajal k vam, kakih desetkrat sem prenočil pri vas, a žganja sem toliko izpil, da sedaj se kar spominjati bojim. Glavna stvar pa, za kar se vam zahvaljujem, Gavril Petrovič, je vaše sotrudje in pomoč. Brez vas bi se jaz tu ukvarjal s svojo statistiko do oktobra. Zato pa napišem v predgovoru: štejem si v dolžnost izraziti svojo zahvalo predsedniku N-ske ujezdne uprave Kuznecovu za njegovo ljubezuivo sotrudje. Statistika ima še sijajno bodočnost! Věri Gavrilovni moj preponižen poklon, a zdravnikom, obema presledovalcema in svojemu tajniku sporočite, da nikdar ne pozabim njihove pomoči! Sedaj pa, starček, objamiva drug drugega in poljubiva se zadnjikrat.

S kislim obličjem se je poljubil Ognjev s star-

čkom še jedenkrat in začel je hiteti navzdol. Na zadnji stopnici se je ozrl in vprašal:

— Ali se bodeva še kdaj videla?

— Bog ve! odgovoril je starček. — Morda nikdar več!

— Da, res! V Petrograd se vas ne zvabi niti s kolačem, a jaz, težko, da bi se še kdaj znašel v tem ujezdu. Toda z Bogom!

— Knjige bi tukaj pustili! zakričal je za njim Kuznecov. — Kako, da se vam ljubi vlačiti táko breme? Dopoljem vam jih jutri po slugi!

Toda Ognjev že ni več poslušal in naglo oddaljeval se od hiše. V njegovem srci, razgretem od vina, bila je toplota, veselje in žalost... Šel je in mislil, kako mnogokrat se prigaja v življenji človeku, da se sreča z dobrimi ljudmi, a kako žal, da od teh sestankov ne ostaje ničesar drugega, nego spomini. Godi se prav tako, kakor da se žerjavi prikažejo na obzorji, lahek veter donese njih žalobno oduševljen krik, a čez trenotek gledaj še tako željno v sinjo daljavo, ne zagledaš ni točke, ne zaslišiš ni glasa. Istotako se prikazujejo v življenji ljudje s svojimi obličji in besedami in se potapljajo v naši prošlosti, ne da bi ostavljali kaj drugega, razven ničevih sledov spomina. Ker je živel Ivan Aleksejič uprav spomladi v N-skem ujezdu in bival skoro vsak dan pri dobrodušnih Kuznecovih, se je priučil

upati je, da se ne otvori, ali že to je naredilo slab utis, da se je okrajni glavar Celjski postavil dotičnemu gibanju na čelo in da se ljudje niso vpraševali „ali hočete otroke pošiljati v nemško ali v dvojezično šolo“, nego da so se vpraševali, če hočejo otroke pošiljati v čisto nemško ali v čisto slovensko šolo.

To vprašanje ni razmeram primerno, ker v Vojniku ni čistoslovenske šole, ampak samo dvojezična in ker živa duša tam na ustanovitve samoslovenske šole ni mislila. Ljudje so odgovarjali: mi hočemo dvojezično šolo, kakeršna je bila doslej. Pri protokolovanju glasovanja se ni mogla dosti jasno zapisati volja tistih, ki so glasovali, ker niso bili stvarno pravilno vprašani.

Mi privoščimo Nemcem nemški pouk, užaljeni pa smo in pritožujemo se, da se silijo slovenski otroci v nemške šole, kjer ne morejo slediti pouku, in kjer naj postanejo janjčarji našega naroda. To pa je res, kar je povedal gospod dr. Starkel z obžudovanja vredno odkritosrčnostjo, da je za nemške otroke na Spodnjem Štajerskem jako dobro, ako se slovenski učé.

V prejšnjih časih in do najnovejše dobe se je to načelo v malih mestih in trgih tudi upoštevalo. Spominjam se iz svoje mladosti, ko sem hodil v ljudsko šolo, da so prihajali k skušnjam okrajni predstojniki in drugi honoracijori, ki so Slovencem in Nemcem priporočali učenje slovenskega jezika s pristavkom, da jim bo znanje tega jezika še koristilo. Tista unema pa, katero je bilo videti v Vojniku, zastopa nasprotni princip, da se namreč čim bolj mogoče zajezi učenje slovenskega jezika.

Pri dotičnem vladaem organu se pogreša razumevanje za prave potrebe prebivalstva. Kot načelnik in predsednik okrajnega šolskega sveta bi moral dotični gospod pač vedeti, da je tudi Nemcem želeti, da obstoje v krajih, kjer je prebivalstvo večinoma slovensko, kakor v Vojniku, dvojezične šole, da tam samonemška šola sploh ni na mestu in da v tako šolo posebno taki otroci ne smejo hoditi, ki nič nemškega ne znajo.

Razen Vojnika naj bodo omenjeni še: Slovenska Bistrica, Brežice in nekateri drugi kraji, kjer so dvojezične šole; tam je poučni jezik tako urejen, da tako nemški kakor slovenski otroci dobro napredujejo. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. februarja.
Goriški deželni zbor.

V včerajšnji seji je posl. dr. Rojic zopet interpeloval vlado glede razmer na Goriških srednjih šolah, trdeč, da obstoje vsi v prejšnjih interpelacijah označeni nedostatki, katere je bil vladni zastopnik tajil. Ko se je še vzprejel zakon o poplavljanju učiteljskih plač, sklenil se je deželni zbor. Prošnja društva „Sloge“ za podporo 1000 gld. za ustanovitev slovenske obrtne šole v Gorici, za katero je državni in deželni poslanec grof Alfred Coronini velikodušno obljubil darovati 4000 gld. ali k starčku, k njegovi hčeri, k poslom kakor k svojem, spoznal natanko vso hišo, priležno plastišče, ovinke drevoredov, senčni obraz drevja nad kuhinjo in kopališčem, toda sedaj-le odide od praga in vse to se spremeni v spomin in izgubi zanj za vsekdar svoj realni pomen, a jedno ali dve leti pretečeta — in vse te-le mile podobe otemné v spominu, kakor izumki in plodi domišljije.

— V življenji ni ničesar dražjega od ljudij! mislil je oduševljeni Ognjev, ko je korakal po drevoredu k izhodu. — Ničesar!

V vrtu je bilo tiho in toplo. Dišalo je po malinovji, tabaku in solnčnicah, katere še niso popolnem ocvetele na gredicah. Prostor mej grmovjem in debli dreves je bil napolnjen z redko, nežno meglo, katero je prodirala mesečna svetloba, in kupi te megle podobni tibi, a zapazljivi prikazni, podili so se drug za drugim po drevoredu, — kar je dolgo ostalo v spominu Ognjeva. Mesec je stal visoko nad vrtom, a pod njim so hitele nekam proti vzhodu prozračne meglene lase. Videti je bilo, kakor da je sestavljen ves svet samo iz črnih senčnih obrazov in brodečih belih senc, a Ognjev, kateri je opazil meglo v razsvetljenem večeru meseca avgusta najbrže v prvici v svojem življenji, je mislil, da ne vidi prirode, temveč dekoracijo, kjer so se skrili v grmovje nevedni pirotehnik in, želeč razsvetliti vrt z belim bengalskim ognjem, spustili v zrak hkratu s svetlobo tudi bel dim. (Dalje prih.)

pa posloplje večje vrednosti s pogojem, da dovoli deželni zbor zahtevanih 1000 gld., ni prišla na vrsto. In zakaj? Ker je finančni odsek sklenil, da se preko te prošnje prestopi na dnevni red. Z Italijani je glasoval tudi znani vitez dr. Josip Tonkli, zastopnik slovenskih volilcev!

Deželni zbor koroški.

V zadnji seji deželnega zbora koroškega vzprejel se je predlog, s katerim se naroča deželnemu odboru, naj se gledé uvedanja neposrednih volitev v kmetijskih občinah dogovarja z vlado, in pa še drug predlog, kateri je stavil posl. dr. Steinwender in s katerim se je naročilo deželnemu odboru, naj v prihodnjem zasedanju predloži deželnemu zboru zakonski načrt o premembi volilnega reda v tem smislu, da dobe volilno pravico vsi davke plačujoči obrtniki in lastniki hiš in da se v kmetijskih občinah uvedejo neposredne volitve. Deželni zbor je oba predloga vzprejel.

Češki veleposestniki.

Eksekutivni komité čeških narodnih veleposestnikov je odgovoril na znano izjavo konservativnih veleposestnikov in to s posebno okrožnico. Z ozirom na trditev konservativcev, da niso nikdar zatajili starega programa stranke, povdarjajo narodni veleposestniki, da ni dovolj storjeno, ako se program ne zataji, nego da je treba delovati na njega izvršitev. Združenje z jednim izmed obeh na Češkem bivajočih narodov je toliko potrebnejše, kolikor bolj je program konservativnih veleposestnikov identičen s programom vsega češkega naroda. Prijazna dotika s narodom bi marsikak radikalen čin preprečila in koristila dobri stvari. Narodni veleposestniki so se zategadelj združili v posebno skupino, da zamorejo delovati na izvršitev prvotnega programa konservativne stranke veleposestnikov. Mirovanja v boju za tako pravičen program ni moči na noben način opravičiti, zakaj dokler ni češki narod dosegel, kar mu pristojno po zgodovinskem in po naravnem pravu, dotlej ne more mirovanje imeti dobrih posledic.

Torej vender.

Zadnji čas so Nemci in Poljaki silno hujskali zoper deželnega predsednika bukovinskega barona Kraussa, ker je baje Rumunom preveč, židovskopoljski gospodi pa premalo naklonjen. To hujskanje je menda imelo pričakovani uspeh, vsaj listi javljajo, da odstopi baron Krauss in da pride na njegovo mesto baron Giovanelli iz Tridenta.

Cerkvenopolitična razprava v ogerskem parlamentu.

Debata o civilnem zakonu rase čedalje bolj in priznati se mora, da je po vsebini posamičnih govorov znamenita. Posebno karakterističen je govor načelnika narodne stranke grofa Apponyija, ki je obligatorno obliko civilnega zakona odklonil iz posebnih ozirov na sedanje razmere, in povdarjal, do ni res, da bi vsaka druga rešitev tega vprašanja pomenila paktiranje z reakcijo. Zakonodajstvo se ima samo na praktične okoliščnosti ozirati, ne pa vpraševati, če je to ali ono liberalno ali ne. Na Ogerskem bi ta reforma prouzročila velikanske homatije. Izvršiti pa jo je v okviru uradnega organizma, dokler pa tega ni, dotlej se mora vsak poskus ponesrečiti. — Apponyijev govor je naredil precej utisa na poslance, ali posledic le ne bo imel, ker so vsi politični krogi trdno uverjeni, da se Apponyi ni izrekel iz vereke gorečnosti, niti iz notranjega prepričanja zoper civilni zakon, nego zgolj iz politične spekulacije. Sicer pa, na srečo, se kaže čedalje bolj, da vlada za svojo reformo še vedno nima trdne večine.

Vnanje države.

Italijanska zbornica.

Včeraj se je otvorilo novo zasedanje poslanske zbornice italijanske. Podpredsednik Villa čital je najprej pismo Zinardellijevo, v katerem ta naznanja, da svoje demisije ne umakne, na kar je zbornica sklenila, da se ima v četrtek voliti novi predsednik. Crispi je potem zahteval, naj se finančni ekspozé postavi na dnevni red današnje seje in je omenil, da se bodo pri tej priliki zbornici predložili vladni načrti za povišanje državnih dohodkov in zmanjšanje stroškov. Po čitanju interpelacij predlagal je Crispi, naj se utemeljevanje odloži do petka. Imbriani je zahteval, naj se takoj začne s utemeljevanjem in ker je zbornica njegov predlog skoro jednoglasno odklonila, prouzročil je tak škandal, da je moral predsednik sejo za nekaj časa suspendirati. Ko se je seja zopet otvorila, zahteval je Cavalotti, naj se takoj razglasé vsi spisi parlamentarne komisije za preiskavo pri emisijskih bankah dogodivših se nerednostij in prevar. Zbornica je ta predlog z veliko večino vzprejela.

Anarhisti.

Včeraj smo javili, da se je v nekem Pariškem hotelu prmeril nov atentat. Neki potnik obesil je bil nad vrata sobe, v kateri je bival, bombo, in sicer tako, da je morala pasti na tla, čim so se vrata odprla. To se je tudi zgodilo. Jednako, kakor v tem hotelu, storil je dotični anarhist še v nekem drugem hotelu v Faubourg St. Martin, tu pa se bomba na srečo ni razletela. Da je ves Pariz silno razburjen, je povsem naravno. Policija zasleduje anarhiste kaj marljivo, ne da bi mogla dobiti kekega posebno nevarnega v roke. Tudi v drugih deželah se zasledujejo prekucubi zelo vztrajno. Tako so orožniki v San

Benedetto blizu Milana ujeli večje število zarotnikov, mej katerimi je bilo tudi 13 žensk, policija v Barceloni pa je prijela šest anarhistov, ki so prouzročili pred nekaj tedni dogodivši se atentat na undotnega guvernerja. Rastoče anarhistično gibanje je obudilo celo pozornost angleške vlade. Minister Asquith je v poslanaki zbornici angleški govoril o pravici iztiranja inozemcev, katere pravice ne pozna angleška ustava. Rekel je, da bo vlada tudi s sedanjimi zakoni izhajala in vršila glede anarhistov mejnarodne svoje dolžnosti, da pa je voljna dogovoriti se z drugimi državami, kako postopati proti anarhistom.

Dopisi.

Iz Opatije, 16. februarja. [Izv. dop.] Ko sem bil pred nekaj dnevi v Pazinu, pripovedoval mi je neki prijatelj mnogo zanimivih stvari. Med drugimi prišel je pogovor tudi na dobro znanega gospoda viteza Schwarz, ki sedaj vodi okrajno glavarstvo Pazinsko. Uveril sem se, da je ta gospod ostal zvest svojim načelom. Prav nič ga niso počutile žalostne izkušnje, koje je imel v Postojni i kasneje v Novem Mestu. Ostal je stari nepoboljšljivi Schwarz. Mnogo, mnogo bi imel napisati o njegovem javnem delovanju, toda bojim se, da bi moj spis čestitega Vašega g. državnega pravdnika tako interesiral, da bi ga še mej ljudi ne pustil.

Sicer pa je znano, da javna sigurnost v Pazinu ni vzgledna. Istina je, da ima za to skrbeti i občinski načelnik, toda on ima na razpolaganje le dva stražnika, a trebalo bi jih vsaj pet. Lani napadli so g. dra. Mandić, zdravnika iz Trsta, prišedšega v Pazin po službenih poslih. Za to junaško delo sedita sedaj dva mladeniča iz najuglednejše obitelji Pazinske po nekoliko tednov. Še manj varni pred mestno fakinažo so rodoljubi in naši duhovniki. Tako sem slišal iz verodostojnega vira, da je sam c. kr. okrajni glavar moral na večer 20. januarja t. l. dati župniku iz Žminja c. k. žandarma, da ga čuva pred nadepolno mladino mesta Pazina. Ne bi li bilo mogoče, da naš g. vitez, ki je drugače jako živahen in agilen, malo bolje poskrbi za javno varnost? Vsekako bi bile bolje, da obrne svojo pozornost na to, nego da sedi v društvu, katero ne zmatrajo vsi prebivalci za tako, kjer najde c. kr. državni uradnik primerne družbe. Naj vam še povem, kaj je storil na pepelnico sredo. Šarenjaki Pazinski vzeli so s seboj godbo i se odpeljali v Sv. Peter v Šumi. Tam jih je čakal v nekedanem samostanu, kojega ima sedaj neki Karnelj v posesti, frugalen obed. Tu je svirala godba, jelo se je in pilo, vpilo in razsajalo na veliko pohujšanje dobrega istrskega kmeta. Kakor Pilat v „credo“, tako je došel i naš glavar vitez Schwarz v to društvo. Pred odhodom napravili so veseli šarenjaki še pred hišo g. župnika Slokovića malo „serenado“, ki je izražala njihovo mržnjo proti njemu. Omenjeni miroljubni gospod pritožil se je, kakor mi je pripovedoval prijatelj, v nedeljo kasneje s propovedovalnice v cerkvi svojemu narodu. Vprašam sedaj, ali so ljudje, ki prirejajo take „serenade“, dostojna družba za okrajnega glavarja in to v mestu, kjer se od c. kr. uradnika najprej zahteva takta in nepristranosti.

Domače stvari.

— (Krški škof.) „Elinost“ beleži v Trstu razširjeni glas, da je župnik stolne cerkve v Trstu, monsignor Andrej Šterk, imenovan škofom na otoku Krku. Monsignor Šterk je rodom iz Voloske. Star je sedaj 67 let, sicer pa znan kot uzoren duhovnik in unet rodoljub.

— (Osebnosti.) Notar v Senožečah, g. Gustav Omahen, je premeščen v Postojno.

— (Himen.) V Sežani zaročil se je pri županu in dež. poslancu g. Mahorčiču g. dr. Mihael Truden, odvetniški kandidat v Trstu, iz znane rodoljubne Tržaške trgovske hiše, z gospodično Karolino Sbuelcevo iz Gorice. Čestitamo!

— (Slovenskogledališče.) Danes poje se v drugič krasna Smetanova „Prodana nevesta“. Cene so nekoliko nižje, nego so bile pri premijeri, vendar pa so še vedno višje, nego so pri navadnih opernih predstavah, kar je pa opravičeno gledé na velike stroške za uprizoritev te opere, ki je taka, da dela čast „Dram. društvu“. Opozarjamo še jedenkrat, da se bode živa alegorična podoba ponavljala samo še danes in pri tretji predstavi v petek dné 23. t. m., potem ne več.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista je poslal: S Čateža pri Zaplazu g. Roblek 29 kron 17 vin.; in sicer je nabral 20 k. 10 vin. učitelj g. Peter

Pogačnik, darovali so: Neimenovan 10 k.; g. Ana Kušlan 4 k., g. župnik Hofer 2 k., gg. Ant. Zagorjan, Fran Ostonek in Fran Gliha, vsak po 1 krono; delavci pri g. Urbančiču pa 1 krono 10 vin. Ostalih 9 kron 7 vin. nabralo se je v pušici v gostilni g. Oroslava Ravnikarja istotam. — Živili rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Pianist Anton Foerster,) v Lipsiji bivajoči naš rojak, priredi, kakor smo že javili, dne 1. marca t. l. v Ljubljani koncert. Pri tej priliki zdi se nam umestno, da objavimo, kar čitamo o njega umetniškem delovanju v tujini. Leta 1867. v Senju (Hrvatska) rojen, prišel je še kot dete v Ljubljano, kjer je dovršil gimnazijske studije. Neomahljiva ljubezen do godbe napotila ga je v Lipsko na konservatorij, kjer se je posvetil izključno pianistiškim studijem. Po štirih letih izstopil je iz tega zavoda, da konča svoje umetniško vezbanje pri Martinu Krauseju, po svoji izredni metodiki glasovitem profesorju in nekdajnjem učencu Frana Liszta. Krause dovedel je Antona Foersterja, svojega, kakor sam pravi, najboljšega učenca in prvi pravi umetniški talent, ki se je pri njem za pouk zglasil, do višine virtuozičnosti, do katere se le malokdo povzpne. Že kot učenec konservatorija pridobil si je Foerster naklonjenost Lipsijskih krogov, v katerih je izredni njegov talent vzbujal občno pozornost. Vse to vzraslo je v občudovanje, ko je jel nastopati v samostojnih koncertih, ki jih je prirejal v raznih mestih Nemčije, kakor v Berlinu, Bremah, Lipsiji, Devinu, Hannoveru, Dsavi, Weimaru, Jeni, Halleu, Altenburgu, Zwickavi, Schwerinu, Erfurtu i. dr. To svoje izključno koncertno delovanje pričel je Foerster v zimski sezoni l. 1892—93. Da je bilo takoj s početka zmagosno, o tem prepričali smo se iz zbirke referatov in kritik te dobe, ki so vrsta navdušenega pripovedovanja o našega rojaka uspehih. Berolinski „Localanzeiger“ pozdravlja ga kot novo vzbujajočo zvezdo, kot pianista, ki zamore z vso smelostjo stopiti v boj za obstoj, kot bojovníka, ki naj stoji v prvih vrstah. Jednako šteje ga „Kreuzzeitung“ že pri prvem nastopu mej prvake pianistov in uverjeni smo o resničnosti tega priznanja, ako čitamo ves dotični referat, ki se bavi neprišiljeno prirčno in uprav navdušeno z nadrobnim kritiziranjem Foersterjevega igranja. „Anton Foerster,“ pravi Berolinska „Börsenzeitung“, „ni samo mojster v neverjetnem premaganju tehniških težkot, ne, pred vsem iskati je povod čara njegove igre v resnično in gorko čuteči duši; kjer je le to oboje združeno, ogreje se i najkritičnejše mislečemu poslušalcu srce.“ S temi nazori strinja se tudi kritik „Magdeburger Zeitung“: „V dolgi vrsti let ni še stopil pred nas mlad umetnik, ki bi bil s toliko srečo in z opravičeno nadejo v bodočnost vstopil v vrste virtuofov. O čudoviti pretni spretnosti ne bomo govorili, slednja se ume pri pianistih, ki predavajo Liszta i. dr., sama ob sebi; kar pa mi še bolj občudujemo, je duhovitost in oduševljenost njegove igre. Zahtevamo li kdaj predavanje čudovitih kompozicij, ki nam jih je podal g. Foerster (Bronsartov koncert v Fis-molu in Lisztovo tarantelo), ne moremo si misliti in tudi ne zahtevati izvrstnejšega predavanja kakor Foersterjevega.“ Zato trdi smelo „Weimarer Zeitung“: „Anton Foerster ima vse, kar treba, da si izkleše stopinje do slave. Lastno mu je zavidanja vredno svojstvo, da mu klavir pod prati kar peva. Njegova tehnika je eminentna, občudovanja vredni so njegov udar, njegova moč, vztrajnost in nežnost.“

— (Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“) ima dne 24. t. m. svoj občni zbor v klubni sobi pri „Slonu“. Dnevni red je običajni po § 7. društvenih pravil. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Društveniki vabijo se k mnogobrojni udeležbi.

— (Pogumen železniški čuvaj.) V nedeljo zvečer dogodila bi se bila pri železniškem prehodu na Marije Terezije cesti velika nesreča, da je ni v zadnjem trenutku preprečil tamošnji železniški čuvaj Martin Ošaben. Ravno ko je prihajal Tržaški brzovlak, pripeljal se je v polnem diru posestniški sin France Kregar iz Vižmarjev; konj preskočil je barijero, ki je bila že zaprta, a voz, katerega je z veliko silo potegnil za seboj, prelomil je barijero. Že je bil konj na železniškem tiru in brzovlak le nekoliko metrov oddaljen, ko prikoči omenjeni čuvaj, potegne z vso močjo konja nazaj ter na ta način reši življenje ne samo konju, nego najbrže tudi neprevidnemu vozniku.

— (Lokalna železnica Novo Mesto-Samobor.) Dne 27. t. m. bode v Samoboru ko-

misijonelna obravnava, pri kateri se bode določilo, kako bi se vezali lokalni železnici, kateri je projektiral rudniški posestnik Kajetan Faber na Dunaji. Ti železnici vodili bi z jedne strani od Samobora z druge od Novega Mesta do deželne meje pri Brezganib. K obravnavi odpošlje tudi deželna vlada kranjska svojega zastopnika.

— (Nova pot na Triglav.) Zmuri hribolazec g. Fr. Julij Kugy iz Trsta je baje najdel novo pot na velikana naših gorá, katera je brez nevarnosti in mnogo lažja nego dosedanja, ki je jako težavna in nevarna. Ako se obistini ta vest, bodo gotovo hribolazci odslej mnogo raje hodili vrh Triglava, odkoder je tako krasen razgled po naših planinah.

— (Okrajna posojilnica Mokronoška) ima svoj občni zbor dne 1. marca popoldne ob 3. uri v gostilni pri „Lipi“ (pri gospodu Pieteršku) v Mokronogu, h kateremu vse p. n. gg. združniki in tudi druge gospode, ki še žele k zadruzi pristopiti, vabi najuljudnejše — odbor.

— (Nesreča.) V Metliki padel je 70letni posestnik Franc Ramuta tako nesrečno dva metra visoko z neke lestve, da je bil takoj mrtev.

— (Zdravstveno stanje.) V občini Zire na Notranjskem se je zopet pojavila škrlatica in se je morala zapreti šola ter ustaviti šolski pouk, ker je več učencev zbolelo.

— (Vihar na Krasu.) Mnogi teden bil je na Krasu vihar z bliskom in gromom. V Komnu treščilo je v kuhinjo tamošnjega davčnega nadzornika, ki je sedel s svojo ženo poleg ognjišča. Desni škorenj mu je strela upravo sezula z noge, sicer pa ni bil poškodovan niti on niti žena. Tudi v Pliskovici pri Komnu je treščilo dvakrat in sicer v cerkveni stolp in v hišo vikarja. Cerkvenega stolpa vrhunec je strela nekoliko poškodovala, istotako tudi orglje v cerkvi. V hiši vikarja, ki je bil ravno pri večerji, je strela vrgla vso mizno opravo na tla, vikarja pa ni poškodovala. Strela je naredila nekaj škode v kuhinji in ubila v hlevu dve kravi. Padala je tudi toča, ki jo je bilo videti še drugi dan. Vsa škoda se ceni na 4000 goldinarjev.

— (Umrli je) v Ptuji meščan in veleposestnik, g. Mihael Planinšek, rodom iz Litije. Velikanski spreved v nedeljo je pokazal, kako obče priljubljen in spoštovan je bil mož poštenjak, ki je bil veren Slovenec in vzgledno pobožen kristijan. Lahka mu zemljica ptuja! Njegovemu spominu čast!

— (Goriške novice) Novi poštni urad na kolodvoru v Gorici se bode odprl aprila meseca. Otvoritev se je nekoliko zakasnila, ker oprava še ni vsa dogotovljena. Ta novi poštni urad bode posebno važen za odpravo iz Italije prihajajočih ali tja odhajajočih pošiljatev. — Dobrotnik, ki noče biti imenovan, ponudil je „Slogi“ 4000 gld. v gotovini, ali pa pobištvo še večje vrednosti za nameravano obrtno slovensko šolo, ako deželni zbor še letos dovoli 1000 gld. letne podpore, kakeršno daje laški šoli. — V Ogleju so zopet izkopali celo vrsto plošč iz rimske dobe, posvečenih bogu Belenu. Našla sta se tudi dva sarkofaga. Starine so se prenesle v Oglejski muzej. — V Gorico došel je inženier gosp. Taborat, da napravi potrebne načrte za telefon, akopram se je dozdej oglasilo šele 20 članov. Javni govorniki bosta na pošti in v novem poštnem uradu na kolodvoru. Gorica bi bila zvezana ob enem tudi s Trstom in posredno z njim tudi z raznimi drugimi velikimi mesti. — V Goriško trgovinsko zbornico je bil pozvan narodni trgovec g. Ivan Dekleva, ker je postalo prazno jedno mesto in je on kot kandidat slovenske stranke imel največ glasov za izvoljenimi laškimi kandidati. To je najboljši dokaz, da je bilo dobro, da so se Slovenci udeležili zadnjih volitev.

— (Nesreča.) V Barkovljah prišel je te dni 27 letni postrešek Leopold Tomasina iz Trsta, ko se je nekoliko napil, v temi na tramvajski tir, kjer je obležal. Ko je pripeljal tramvajski voz in voznik zaradi teme ni videl na tiru ležečega, šel je dirka-joči voz čezenj, akopram sta konja skočila na strani. Teško poškod vanega Tomasina so premesli v finančno stražnico, kjer je navzlic zdravniški pomoči umrl drugo jutro.

— (Razpisane službe.) Povodom razširjenja sedanje dvorazrednice v Št. Vidu nad Cerknico razpisano je mesto udučitelja in voditelja z dohodki tretjega plačilnega razreda, funkcijsko priklado in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 28. t. m. pri okrajnem šolskem svetu v Logatcu.

— Pri deželni komisiji za agrarske operacije na Kranjskem izpraznjenih je več mest zemljemerskih pristavov in asistentov. Mesečna plača pristava je 80—90 gld., asistenta 60—70 gld., dnevna priklada kadar delajo na polji 1.75 do 2 gld. Poleg tega dobé potne stroške in pisarniški pavšale. Zahteva se znanje nemškega in slovenskega, oziroma katerega drugega slovanskega jezika. Prošnje do konca meseca marca pri dež. komisiji za agrarske operacije v Ljubljani.

**Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Razne vesti.

* (Ponarejeni petdesetaki.) V Prestistagou pri Vidmu na Laškem so zaprli 75 letnega posestnika Sabottigha, ker se je našla na njegovem zemljišči kositrasta škatljica, v kateri je bilo 38 ponarejenih avstrijskih petdesetakov. Sabottigh je bil že dolgo na sumu, da izdava take ponarejene bankovce.

* (Žolta mrzlica na krovu avstrijske vojne ladije.) Iz Rio Janeira se brzojavlja, da je umrl za žolto mrzlico poveljnik avstrijske vojne ladije „Zrinji“, ter da je zbolelo več oseb izmej moštva. Ladija je odplula v Iiha Grande, da se desinficira, potem pa odpluje v Montevideo.

* (Velika zapuščina.) V Smirni umrl je mohamedanski trgovec Hadji Ahmed Zade, ki je ostavil vse svoje imetje, to je 7 milijonov frankov dobrodelnim in verskim namenom. Zgradili se bode bolnica in mošeja, ki bode ta nosila ime njegovo.

* (Strajk konjiških častnikov.) V Bukureštu uprizorili so častniki konjištva čuden strajk. Odpovedali so se namreč svojim službam in se pričakujejo jednake izjave tudi od častnikov drugih konjiških polkov po deželi. Uzroki so razni, pritožujejo se namreč zaradi prevelike strogosti nadzornika konjištva generala Cantilli-ja, dalje zaradi tega, da se je premestilo mnogo častnikov od pehote in iz generalnega štaba h konjištvu, v čemer vidijo konjiški častniki nevarnost za svoj advancement. S strajkom se nadejajo odstraniti Cantilli-ja in zaščititi dalje premeščevanje omenjenih častnikov.

* (Eksplozija na oklopnici.) Blizu Kiela pripetila se je na jedni največjih vojnih ladij, kar jih ima nemška mornarica, na oklopnici „Brandenburg“ velika nesreča. Oklopnica vozila je za poskušnjo s pomnoženo parno silo in valed tega počila je glavna parna cev. Nad 40 oseb je bilo ubitih, mnogo pa težko ranjenih. Na torpedovkah prevelo so ranjence v bolnico. Nekateri mrtveci so popolnoma na kosce raztrgani, vseh pa še v prvem trenutku niti najti ni bilo. V Kielu zavlada je velika žalost v meščanskih in v vojnih krogih, ker je toliko rodbin britko prizadetih po tej grozni nesreči. Poškodovano ladijo privedli so štirje manjši parobrodi v pristanišče.

Književnost.

— Das Klima von Krain, spisal prof. F. Seidl. O prvem delu te razprave, ki je izšla v nemških izvestjih muzejskega društva v Ljubljani v letih 1891 in 1892, poroča „Meteorologische Zeitschrift“, prvi nemški strokovni list v štev. s sept. 1892 takole: „Pisatelj nam je v obeh doslej izišlih sestavkih predložil uvod, ki natanko opisuje lego in zgodovino kranjskih meteoroloških postaj, in pa prvi del svojih preiskav o podnebjju na Kranjskem, namreč toplinske razmere. Ta del obseza ta-le poglavja: 1. dnevni hod topline; 2. način, kako se pridoté pravi dnevni povprečki; 3. povprečni dnevni hod topline na Kranjskem; 4. mesečni in letni povprečki za dobo 1851—1880; 5. razlika v toplini mej mestom in njega okolico; 7. menjavost toplinskih razlik sosednih meteoroloških postaj; 6. menjavost mesečnih in letnih povprečkov; 8. razlike mej opazovanim in normalnim letnim hodom topline, vrhovni zneski; 10. mesečne in letne skrajnosti; 11. zaporednost anomalij; 12. menjava od dne do dne; 13. vertikalna in horizontalna razdelitev topline. Pristaviti moramo, da ti nadpisi nikakor ne naznanjajo vselej vsega obsega poglavij in da se razprava v tem okvirju naslanja na več kot 60 tabél; zatoraj se ume samo po sebi, da na tem mestu ne moremo obširno poročati o bogati vsebini te razprave. Le o pojedinih točkah se hočemo izreči, in ako posebno one izberemo, o katerih ne soglašamo popolnoma s pisateljem, tedaj to storimo jedino le v nadeji, da razgovor morebiti koristi bodočim nadaljevanjem teh izvrstnih preiskovanj... Pisatelj... opiše letni hod topline na Kranjskem tako, da kaj tako obširnega in nazornega ne poznamo doslej o nobeni deželi — in to je najlepši uspeh

obilnega truda. — V številki z decembra 1893 po roča imenovani strokovni list tako-le: Po prvem delu svoje „klimatografije kranjske dežele“, v kojem se razpravlja o toplinskih razmerah, prijavil je sedaj pisatelj drugi in tretji del. Njiju preiskave so z isto skrbnostjo in temeljitostjo izvršene kakor prejšnje; toraj bodi dovolj, ako navedemo le nadpise poglavjem, da pokažemo, kako vsestranska je ta razprava, in pa na nekatere rezultate opozorimo, ki se nam zde posebno zanimivi. Pisatelju pa ne odrekamo priznanja za njegovo trudapolno delo, in tudi muzejskemu društvu izrekamo zahvalo, da je te dragocene preiskave objavilo vsprejemši je v svoja izvestja. V II. delu se govori nadrobno na podlagi obširnih tabel o absolutni, o relativni in o kompletivni vlažnosti in sicer 1. o dnevnem hodu (täglicher Gang); 2. o mesečnih in letnih povprečjih; 3. o menjavosti teh števil; 4. o normalnem letnem hodu; 5. o njega motnjah in o najpogostejših zneskih; 6. o mesečnih in letnih skrajnostih in sledujoč 7. o horizontalni in vertikalni razdelitvi. Na mesto 7. oddelka je pri kompletivni vlažnosti postavljena jako zanimiva preiskava o nje menjavi od dne do dne. . . . S koliko iskrenostjo se je udal pisatelj svoji nalogi, pokaži na primer to-le: on ni le splošnih povprečkov kompletivne vlažnosti zračunal, nego poiskal je pojedine zneske za vsa opazovanja desetletja 1876—1885 za Ljubljano in za Trst; toraj je le da si je pripravil prvotno gradivo, določil skoro 25.000 pojedinih zneskov. Tega trudapolnega pripravljalnega dela je bilo treba, da so se spoznale pogostostne krivulje, skrajnosti in menjavost kompletivne vlažnosti od dne do dne, zneski, ki so bili doslej še popolnoma neznani. Izmej njih vsaj nekatere tukaj priobčimo. . . V III. delu se govori o megli in oblačnosti in sicer za oba ta činitelja prve štiri izmej zgoraj navedenih točk in potem o megli 5 zaporednost meglenih dni; 6. horizontalna in vertikalna razdelitev meglenosti; o naoblaki 5. pogostost pojedinih stopinj oblačnosti; 6. število jasnih in oblačnih dni in dni brez sonca ter onih brez oblakov (popolnoma oblačnih in popolnoma jasnih dni); 7. kako si ti dnevi slede; 8. horizontalna in vertikalna razdelitev oblačnosti. . .

— Etika, to je naslov 138 stranih obsežnej knjigij, katero je v bolgarskem jeziku spisal naš rojak, prof. Anton Bezenšek, officier d' académie itd. v Plovdivu. Zanimiva šolska knjiga stane 2 leva. Isti g. pisatelj je začel izdavat „Knjižke“ (pisanke) za stoječo pisavo. Lična pisanka stane 10 st. Marljivemu našemu rojaku čestitamo od srca!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 20. februarja. V pravdi zoper Omladince bili danes izvzemši dva zatoženca vsi obsojeni in sicer Ziegloser na 8 let, Weigert na 5 let, Štiha na 5 let, Hradec na 5 let, Vaclav Čizek na 6 let, Holzbach na 13 mesecev, urednik Hejn na 18 mesecev težke in poostrene ječe. Kazni drugih zatožencev variirajo mej 3 leti težke ječe in 14 dnevi do 6 tednov zapora. Pri zatožencih, obsojenih na večletno ječo, zmatralo je sodišče kot dokazana hudo delstva veleizdaje, razžaljenje velečanstva, motenje javnega pokoja in udeležbo pri tajnih društvih, pri ostalih zatožencih je podlaga sodbi motenje javnega pokoja in udeležba pri tajnih društvih.

Frankobrod 21. februarja. „Frankfurter Ztg.“ javlja iz Peterburga, da je ruska vlada sporočila francoski vladi, da bi odpovedala rusko-francosko trgovinsko pogodbo, ako bi Francija povišala carine na žito.

Rim 21. februarja. Listi javljajo, da je kralj dovolil, da se njegovi dohodki iz državne blagajnice skrečijo za več milijonov frankov.

Rim 21. februarja. V parlamentarnih krogih se pričakuje, da bo kralj pomilostil večino ustašev, katere so vojna sodišča obsodila, drugim pa odpustil polovico kazni.

Pariz 21. februarja. Včerajšnja atentata uprizoril je najbrž jeden in isti človek. Pisal je dvema policijskima komisarjema, da se je usmrtil in ju prosil, naj gresta v njegovo stanovanje po pisma, katera je tam ostavil. V drugem hotelu, kjer se bomba ni razpočila, dala jo je policija razstreliti na lici mesta, da prepreči večjo nesrečo. Eksplozija je prouzročila precejšnjo materijelno škodo.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene Elizabetne kri čisteče pile, (1112—12)

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano lahko čistilno, raztaplajoče sredstvo. — 1 škatljica à 15 pil velja 15 kr., 1 zavoij = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — **Zahtevaj izrecno Neustein-ove Elizabetne pile.** — **Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rdeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sv. Leopold“ in našo firmo: lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri g. lekarji G. Piccoli-Jl.**

Za
spomladno sezono
kupujejo se najceneje
najlepše novosti
v jaquetih za gospe in deklice,
dežnih plaščih s pelerinom
in oblekah za dečke
pri (205—2)
Anton Schuster-ju
„Pri Tončku“
Ljubljana, Špitalske ulice.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:
15. februarja: Anton Podlipce, ubožec, 74 let.
16. februarja: Franc Blatnik, dninar, 33 let.
17. februarja: Marija Borušek, urarja hči, 10 let. —
Ivan Papež, kotar, 63 let. — Andrej Jekovec, učitelj, 53 let. — Viktorija Sušmelj, šivilja, 48 let. — Lucija Miklavčič, gostija, 53 let.

V vojaški bolnici:
14. februarja: Anton Žagar, žandarmerijski vodja, 31 let.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Neb	Mo-krina v mm.
20. febr.	7. zjutraj	746.6 mm.	—9.0° C	sl. vzh.	jasno	
	2. popol.	45.4 mm.	0.0° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm
	9. zvečer	746.5 mm.	—4.4° C	sl. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura —4.4°, za 4.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 21. februarja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98 „ 05 „
Avstrijska zlata renta	120 „ 15 „
Avstrijska kronska renta 4%	97 „ 75 „
Ogerska zlata renta 4%	117 „ 70 „
Ogerska kronska renta 4%	95 „ 15 „
Avstro-ogerske bančne delnice	1003 „ — „
Kreditne delnice	361 „ — „
London vista	125 „ 25 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 „ 15 „
20 mark	12 „ 22 „
20 frankov	9 „ 93 „
Italijanski bankovci	43 „ 80 „
C. kr. cekini	5 „ 92 „

Dné 20. februarja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	199 „ — „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „ 50 „
Kreditne srečke po 100 gld.	195 „ — „
Ljubljanske srečke	24 „ — „
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 25 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157 „ 50 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	277 „ — „
Papirnati rubelj	1 „ 34 „

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajal i in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Aussee, Ischil, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregnic, Ouh, Genova, Paris, Linz, Ischil, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischila, Gmunden, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Ischila, Gmunden, Linca, Steyra, Pariza, Genova, Curijne, Bregnic, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 37 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
„ 13. „ 00 „ popoldne „ „
„ 6. „ 10 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
„ 1. „ 01 „ popoldne „ „
„ 8. „ 46 „ zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
„ 9. „ 05 „ popoldne „ „
„ 6. „ 50 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 15 „ dopoldne „ „
„ 6. „ 30 „ zvečer „ „

(4—42)

Prostovoljna prodaja stiskalnic za seno

mej njimi tudi izborna tlačilnica z vrtlom, ki jo gonijo konjske moči, dalje dva transportable, novo konstruirana, ki se gonita z roko, in stabilna tlačilnica za seno z lesenim vretenom, so po jako nizki ceni na prodaj; garantuje se za to, da ti stroji najbolje funkcionirajo.

Josip Levec

trgovec v Ljubljani.

(198—3)

Na najnovejši in najboljši način
umetne (694—64)
zobe in zobovja
nastavlja brez vseh bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca
zobozdravnik A. Paichel,
poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadstr.

Naznanilo.

Vsled dovoljenja vis. c. kr. dež. sodišča v Ljubljani z dné 8. februarja 1894, št. 7 k. k., proda se v konkurzno maso **Amalije Vičič** spadajoča na 966 gld. 99 kr. cenjena, iz manufakturnega blaga obstoječa zaloga in na 50 gld. cenjena štacunska oprava z najemniško pravico do prodajalnice vred do 1. maja 1894 skupno najvišjemu ponudniku ali ne pod cenitno vrednostjo proti takojšnjemu plačilu in prevzetju.

Kupci naj pošljejo pismene ponudbe podpisanemu oskrbniku konkurzne mase, kateri radovoljno daje o tem potrebna objasnila do dné 6. marca 1894 12. ure dopoldne.

V Ljubljani, dné 20. februarja 1894.

Dr. Alfonz Moschö

kot oskrbnik

Amalje Vičičeve konkurzne mase.

(211—1)

Zahteva naj se povsod:

(158—3)

Doering-ovo milo

najboljše milo sveta!

Generalno zastopstvo: A. MOTSCH & Co., Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.